

enhver drage den logiske Slutning, at saa behøve de det dog neppe heller ude omkring i Købstæderne.

Jeg tillader mig derfor at henstille, at vi lade Købstæderne fare, og da nu alle Partier, Højre og Socialdemokrater samt de radikale, om end med et Suk, ere enige om — ja, jeg formoder, at ogsaa Reformpartiet ude paa Frederiksberg er enigt med os deri — det ønskelige i at gaa op fra 15 til 21 paa Frederiksberg, synes jeg, at dette lille Forslag kunde gennemføres sammen med den anden Foranstaltning, som jo maa gennemføres, hvad ogsaa den højtærede Minister mente, nemlig at den særlige Repræsentant for Landdistriktet falder bort. Jeg vil derfor haabe, at det høje Ting eller Flertallet, da Afgørelsen jo altid beror paa dette, vil være saa venligt at lade dette lille Forslag gaa igennem. Det giver jo kun Frederiksberg 2 Repræsentanter mere, end de øvrige Kommuner, der i Størrelse staa langt under Frederiksberg, i dette Øjeblik ere i Besiddelse af. Det er altsaa et saa billigt Ønske, at vi have grundet Haab om, at det vil kunne finde det høje Tings Øre. Dermed være det anbefalet.

Birck: Jeg er ikke nogen stor Ven af at foretage Smaaændringer i Love. Vi have nylig vedtaget den store kommunale Valglov, og jeg synes derfor, det er temmelig tidligt og ret unyttigt allerede nu at foretage en saa lidet betydende Ændring. Naar man vedbliver at lave saadane smaa Ændringer, smaa Reforme, ender det til sidst med, at Befolkningen hverken kan hitte ud eller ind i de forskellige Love. Der maa derfor i hvert Fald være en særlig Grund til at foretage en saadan Ændring, og det maa være en vigtig Ændring, naar vi skulle skride til den. Jeg har derfor spurgt mig selv, da jeg fik dette Forslag, som jeg plejer at spørge ved alle Love: Bliver Befolkningen bedre eller klogere herved, bliver den lykkeligere og mere velstillet, bliver Erhvervslevet bedre, eller blive vore Kommunalbestyrelser bedre, og jeg maa tilstaa, at ingen af disse Ting forekommer mig at kunne blive Tilfældet.

Jeg er tværtimod snarere enig i, hvad Grosserer Peschcke-Koedt skrev i Gaar i „Berlingske Tidende“, at en Forsamling, naar den bliver for stor, ikke altid bliver for dygtig. Og naar de Herrer for Københavns Vedkommende foreslaa, at Byens Repræsentantskab skal bestaa af 55 Medlemmer, tror jeg, det i høj Grad er en Ulykke. I Øjeblikket er den paa 42 Med-

lemmer, og selv om det relative eller absolutte Flertal, som er der, maaske ikke altid paa alle Omraader repræsenterer den sunde Fornufts yderste Udslag, vil jeg dog have Lov til at sige, at det er gennemgaaende en jævnt borgerlig, jævnt sund fornuftig Forsamling. Men i det Øjeblik, den bliver paa 55 Medlemmer, faar den let Karakter af at være en parlamentarisk Forsamling; vi faa med andre Ord paa en Maade 2 Rigsdage her i København, hvad der slet ikke er Brug for. Jeg beder derfor som Københavner: Lad vor kære Repræsentation vedblive at være saadan en jævnt administrativ, en jævnt fornuftig Forsamling og ikke en parlamentarisk Taleforsamling, hvor Talen afløser Handlingen. Jeg tror, det er urigtigt at gøre det, og jeg tror ogsaa, det vil være til Skade for selve Byen.

Jeg har altsaa spurgt mig selv: Hvorfor skulle vi have denne Udvidelse, naar det ikke er, fordi Repræsentationen bliver bedre, thi den bliver ikke bedre, den bliver ikke derved sat bedre i Stand til at løse sin Opgave end hidtil, det gaar jo meget godt; i Forhold til de Partier, som raade, gaar det jo nogenlunde; hvorfor skulle vi da have en Udvidelse? Jo, siger Socialdemokratiet, vi skulle have den, fordi Vælgernes Antal er blevet fordoblet. Ja, men fordi Vælgernes Tal er blevet fordoblet, behøver Repræsentanternes Antal jo ikke at fordobles, thi Spørgmaalet om Tallet maa jo afgøres efter, hvilke Beføjelser og hvilke Opgaver vi stille til Københavns Borgerrepræsentation og de øvrige Byraad og ikke efter, hvor mange Vælgere der er. Hvis 40 Borgerrepræsentanter i København kunne løse Opgaven, kunne de vedblivende løse den, om Vælgertallet nok saa meget fordobles. Nej, Grunden ligger et andet Sted, og jeg tror ikke, der hører megen Begavelse eller Gætteevne til for at finde den. Det er den, at vore kære Socialdemokrater nu ere i en alvorlig Forlegenhed, og nu komme de til os og foreslaa, at vi skulle lave en Lov, ikke fordi det er nødvendigt, og heller ikke, fordi det er heldigt for Landet, men bare for at hjælpe f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ud af den Forlegenhed, hvori han ganske afgjort er. Sagen er, som nævnt, at nu have Kvinderne faaet Valgret, og selv om det ganske vist kun er meget faa Kvinder, der bryde sig om det, vistnok kun en 3—4,000, saa er der det for det ærede Medlem kedelige, at disse samme 3—4,000 ikke blot interessere sig for Valg-